

- HUNZEGO (gouw in het noordwesten van de prov. Groningen) :: in pago Hunergeue (lees Hunesgeue), 2^e helft 8^e kop. 9^e kop. midden 12^e, Fulda, ed. Dronke c. 7. — Hunusga, 1e helft 9e kop. 1e helft 11e, vita s. Liudgeri, Le W 10 r°.
Genoemd naar de rivier de Hunze (Germ. *hunosō*-, bij *hunu*- „honigkleurig”).
- „H U O L T E N A” (onb. waterloop in Tenterbant) :: —, 966 kop. 15e, X E 1417, 9 v°.
- „H U P I L I E R M O N T” (inc. ± Frévent : Ar) :: Hupulierimontem (acc.), 1176, A C. — Hupiliermont, 1179, A C.
- HUPPAYE : Ni :: Hupain, 1154 cop. milieu 13e, Reb 1843 n° 39 ; 1164, X E 8292/10 ; (± 1203), X E 8292/37. — Hupaing, (± 1179), X E 8292/26 ; 1210, X E 8293/50. — Hupaigne, 1218, X E 4608/50.
Anc. germ. *huppanja*- n., dérivé de *huppan*- m. „houblon”.
- HUPPEL [Winterswijk : Gl] :: Huppelo, (1168-73), D R 11 ; 1188 kop. eind 13e, U B 2, 135 r°.
Germ. *huppan*- m. „hoppe” + *lauha*- n. „bosje op hoge zandgrond”.
- HUPPERATH : Tr :: Humbrecterod, 1173, Kb 96/22. — Humbretrode, 1206, Tr D 9.
Germ. *Hunuberhtes ropa*- n. „Rodung des Hunuberht”.
- „H U P P E S R O T” [Heldergem : Al] :: —, 1179, G N.
- HUPPY : Ab :: Hupi, (1156-59), Abh II B 2 ; 1175, Mzc II 181/4 ; 1176, Am 66 H 2 ; 1183, Mzc II 182/2 ; 1185, Mzc II 225/5 ; 1185, Pa K 1145/33 bis ; 1201, Abh B 52 ; 1221, A Ab. — Huppi, 1221, A Ab.
- „H U R A” (unb. ± Prüm : Tr) :: —, 816 kop. ± 1100, Tr 1709, 65 r°.
- „H U R E S L E D E” (onb. in Holland) :: riulum —, 1083 vals 12^e, Hg E.
Germ. *hrussa*- n. „paard” (?) + *laidu*- f. „gegraven waterloop”.
- HURL : Dd :: Hurlo, (1138-39), D R 5 b.
Germ. *hurwa*- n. „Schmutz” + *lauha*- n. „Wäldehen auf hohem Sandboden”.
- „H U R N E Z V E L T” (unb. in Nordrhein-Westfalen) :: —, 1067, Kd SGg.
- „H U R N I H O L T A” (unb. ± Aschendorf : Os) :: —, 10., D W I X a 1 a, 24 v°.
- „H U R R E N S O N S H U S E” (unb. an der Mosel) :: domum quandam quam habebamus iuxta Mosellam fluuium, quę uulgariter usque in hodiernam diem Hurrensons huse nuncupatur, 1140, D Br 12.
Germ. „die Häuser des Hurensohns”.
- „H U R S T E L D R E H E T H” (onb. ± Weesp : Nh) :: —, 1156, U S M 701.
Germ. ? + *drihti*- f. „kreek”.
- HÜRTH : Kö :: Hurte, 1185, K HUA 34 ; (1191-93), K Schr M 13.
Germ. *hurdi*- f. „Hürde, Flechtwerk”.
- „H U R U N” (onb. ± Winsum : Gr) :: Hura, 2^e helft 8^e kop. 9^e kop. midden 12^e, Fulda, ed. Dronke c. 7. — Huron, idem kop. id., ib.. — Hurim, 945 kop. midden 12^e, id., ed. ib. c. 37. — Hurun, 1e helft 11e, D W I X a 1 b, 14 r°.
Germ. *hurwum*, dat. pl. bij *hurwa*- n. „slijk, modder”.
- „H U S E N” (unb. ± Bonn-Remagen) :: —, 1174, Kb 161/4.
Germ. *hūsum*, dat. pl. zu *hūsa*- n. „Haus”.
- „H U S E N” (unb. ± Rheinberg : Dd) :: —, 1225, D Kp 41.
- „H U S H E M” (inc., év. Théroanne) :: —, 1079, A Au.
- „H U S H O L Z” (Wald in Bayen : Köln) :: silua Huchesholz, (922), K HUA 1*. — in Husholsee, (± 1135), K SU 8. —